

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/248/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415201844
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415201844.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej E., štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.901,04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie úroku z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru vo výške 1,05 eur, úroku z omeškania z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru vo výške 0,45 eur, úroku vo výške 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.901,04 eur za deň 16. 5. 2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.901,04 eur a z nezaplatených úrokov 122,27 eur za deň 16. 5. 2013, úroku z omeškania v sadzbe 8 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 1,05 eur od 17. 5. 2013 do zaplatenia a úroku vo výške 2 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.901,04 eur od 17. 5. 2013 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 1.818,98 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.818,98 eur od 17. 5. 2013 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 27,36 eur, a to v mesačných splátkach po 40,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 18. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 18. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením č o i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23. 3. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1.901,04 eur, úrok z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru vo výške 122,27 eur, úrok z omeškania z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru vo výške 4,15 eur, úrok vo výške 19,90 % ročne zo sumy 1.901,04 eur odo dňa 16. 5. 2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.901,04 eur odo dňa 16. 5. 2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 122,27 eur od 16. 5. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 5. 11. 2012 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. 13490, na základe ktorej jej na ňou určený účet poskytol peňažné prostriedky vo výške 2.000,- eur. V žalobe tvrdil, že poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach s tým, že celý úver aj s príslušenstvom bola povinná splatiť do 20. 10. 2015. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe žalovaná po vyčerpaní úveru porušila zmluvné povinnosti, preto bola listom zo dňa 23. 4. 2013 vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 15. 5. 2013, avšak napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu doposiaľ uhradená. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu

v žalobe pozostáva z istiny poskytnutého úveru vo výške 1.901,04 eur, úrokov vo výške 122,27 eur predstavujúcich dohodnutý úrok v sadzbe 19,90 % ročne v zmysle zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia a úroku z omeškania vo výške 4,15 eur.

Písomným podaním zo dňa 21. 4. 2016 žalobca žalobu doplnil tvrdením, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur, pričom predložil prehľad splácania úveru žalovanou z ktorého vyplýva, že žalovaná na úver uhradila do vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti sumu spolu 181,02 eur, po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru podľa žalobcu neuhradila nič. Žalobca uviedol, že predčasné zosplatenie úveru nastalo dňa 16. 5. 2013 na základe výzvy na predčasné splatenie úveru adresovanej žalovanej dňa 23. 4. 2013 po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia upomienkami zo dňa 28. 1. 2013 a 25. 2. 2013 s tým, že možnosť predčasného zosplatenia úveru bola dohodnutá priamo v úverovej zmluve v bode 4.2.1. Tvrdil, že výzvu k predčasnému splateniu úveru žalovaná prevzala dňa 25. 4. 2013, o čom predložil doručenkú a že zaslané jej boli aj upomienky.

Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalobca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, preto súd vec v súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Pred začatím pojednávania bolo súdu doručené písomné podanie žalobcu zo dňa 21. 4. 2016 v ktorom okrem iného uviedol, že v žalobe bola pôvodne nesprávne vyčíslená suma úroku a úroku z omeškania, keď namiesto nesprávne uvedenej sumy úroku 122,27 eur mala byť správne uvedená suma 121,22 eur a namiesto nesprávne uvedenej sumy úroku z omeškania 4,15 eur mala byť správne uvedená suma 3,70 eur. Žalobca oznámil, že žiada žalovanú zaviazat' k povinnosti zaplatiť mu sumu 1.901,04 eur, nezaplatené úroky vo výške 121,22 eur, nezaplatené úroky z omeškania vo výške 3,70 eur, úrok vo výške 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.901,04 eur od 17. 5. 2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.901,04 eur a z nezaplatených úrokov vo výške 121,22 eur od 17. 5. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Keďže uvedeným podaním žalobca obmedzil rozsah uplatňovaného nároku v časti požadovaného príslušenstva pohľadávky (nakol'ko nepožadoval už zaplatenie pôvodne požadovaného úroku z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru vo výške 1,05 eur, úroku z omeškania z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru vo výške 0,45 eur, úroku vo výške 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.901,04 eur za deň 16. 5. 2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.901,04 eur a z nezaplatených úrokov 122,27 eur za deň 16. 5. 2013, úroku z omeškania v sadzbe 8 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 1,05 eur od 17. 5. 2013 do zaplatenia a úroku vo výške 2 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.901,04 eur od 17. 5. 2013 do zaplatenia), posúdil ho súd v súlade s ust. § 41 ods. 2 O.s.p. podľa obsahu ako čiastočné späťvzatie žaloby.

Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 96 O.s.p.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo prvé pojednávanie, postupujúc podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal v zmysle petitu (navrhovaného výroku rozhodnutia) v jeho podaní zo dňa 21. 4. 2016 nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.901,04 eur, nezaplatených úrokov vo výške 121,22 eur, nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 3,70 eur, úroku vo výške 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.901,04 eur od 17. 5. 2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.901,04 eur a z nezaplatených úrokov vo výške 121,22 eur od 17. 5. 2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Žalovaná na pojednávaní uviedla, že v čase keď uzavrela so žalobcom úverovú zmluvu bola zamestnaná a tak si myslela že bude vedieť dohodnuté splátky úveru riadne a včas hradiť a dve alebo tri splátky v tom čase aj zaplatila, ale potom jej zamestnávateľ prekonal štyri infarkty o ona ostala nezamestnaná, preto ďalej nemala na splácanie úveru peňažné prostriedky. Poukazovala na to, že má tri maloleté deti, je bez práce. Poberá len dávku vo výške 180,- eur mesačne, aj manžel je nezamestnaný a preto by v súčasnosti dokázala žalobcovi splácať na svoj dlh sumu maximálne 40,- eur mesačne s tým, že ak by sa jej podarilo nájsť si prácu, splácala by aj vyššie splátky.

Vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní žalovaná potvrdila uzavretie úverovej zmluvy so žalobcom aj to, že jej bola vyplatená suma 2.000,- eur, ktorú potrebovala na kúpu nábytku na zariadenie domácnosti. Nerozporovala ani tvrdenie žalobcu, že zaplatená na úver doposiaľ bola len suma 181,02 eur, pričom po podaní žaloby neplatila nič a potvrdila, že bola jej doručená výzva žalobcu k predčasnému splateniu úveru. Vo vzťahu k svojim osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom žalovaná vo svojej účastníckej výpovedi doplnila, že s manželom aj tromi maloletými deťmi bývajú v byte, ktorý manžel zdedil po babke, za elektrinu tam mesačne platia 47,- eur, za vodu 15,- eur, toto uhrádzajú z jej dávok vo výške 180,- eur, lebo manžel je momentálne bez príjmu, nemajú auto, úspory ani žiaden majetok väčšej hodnoty s tým, že má ešte jeden úver v Tatra banke ktorý bol vo výške 4.000,- eur a na ktorý mesačne spláca sumu 25,- eur. Uviedla, že v prípade povolenia splátok bude vedieť žalobcovi, to čo mu dlží uhradiť, pričom aj s manželom si intenzívne hľadajú prácu a ak sa jej to podarí, bude platiť aj vyššie splátky.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Medzi žalobcom ako bankou a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 5. 11. 2012 uzavretá písomná úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej splátkový bezúčelový úver s označením druhu úveru ako „pôžička“ vo výške 2.000,- eur, poskytnutý jednorázovo a bezhotovostne, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 36 mesačných anuitných splátkach vo výške 73,88 eura splatných k 20. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou 1. splátky 20. 11. 2012 a poslednej splátky 20. 10. 2015, a to buď inkasom z osobného účtu, resp. príkazom na úhradu z inkasného účtu. Celková čiastka, ktorú mala podľa zmluvy žalovaná splatiť (súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom) bola v zmluve vyčíslená sumou 2.731,32 eura, pri RPMN 24,61 % a úrokovej sadzbe 19,90 % p.a. - fixnej do splatnosti. Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 21,3 %. V článku 4 bod 4.1. úverovej zmluvy bol dojednaný úrok z omeškania vo výške 8 % p.a. Podľa čl. 4 bod 4.2. úverovej zmluvy bolo dojednané pre prípad porušenia akéhokoľvek záväzku žalovanej vyplývajúceho z úverovej zmluvy počas jej trvania vrátane omeškania okrem iného právo žalobcu žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu účinných od 15. 9. 2012 (ďalej len „VOP“) tvoriacich podľa čl. 1 bod 1.1. neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy. Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil z písomného vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy.

Žalovaná sama pred súdom potvrdila poskytnutie úveru, aj to, že úver dohodnutým spôsobom nesplácala, pričom podľa jej tvrdenia a tiež žalobcom predloženého prehľadu splácania úveru na čl. 41 spisu a prehľadu splácania úveru na dennej báze na čl. 27 a 28 spisu uhradené boli riadne a v plnej výške, t.j. v sume 73,88 eur splátky splatné dňa 20. 11. 2012 a dňa 20. 12. 2012, splátka za január 2013 bola dňa 21. 1. 2013 uhradená len čiastočne vo výške 33,26 eur. Zo žalobcom predloženej upomienky

zo dňa 25. 2. 2013 vyplýva, že žalovaná z dôvodu omeškania v splácaní bola upomínaná k splácaniu úveru s tým, že ak sa tak nestane, bude žalobca žiadať jednorazové splatenie celej dlžnej sumy. Žalobca listom z 23. 4. 2013 v súlade s cit. článkom 4 bod 4.2. úverovej zmluvy vo väzbe na článok V písm. I bod 1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok vyzval žalovanú na predčasné splatenie celého úveru, výzvu žalovaná, ako sama potvrdila prevzala dňa 25. 4. 2013 (viď doručka na čl. 43 spisu) na základe čoho vznikla žalovanej povinnosť jednorázovo uhradiť žalobcovi celý dlh. Jeho výšku uviedol žalobca vo výzve sumou 2.068,41 eura, na splatenie ktorej poskytol žalobca žalovanej lehotu do 15. 5. 2013. Zároveň bola vo výzve žalovaná upozornená, že uvedený dlh sa denne úročí a rastie.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je bankou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov. Žalovaná pri uzavretí úverovej zmluvy vystupovala ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy účastníkmi (5. 11. 2012) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 tohto zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci

predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovanou je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 5. 11. 2012 a predložením výpisu z účtu (čl. 5 a 44 spisu), v ktorom je zaznamenané vyplatenie úveru žalovanej preukázal, že svoju povinnosť z úverovej zmluvy splnil, poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.000,-eur, pričom žalovaná na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatila doposiaľ spolu sumu 181,02 eur. Uzavretie zmluvy, poskytnutie peňažných prostriedkov ako aj úhradu len sumy 181,02 eur žalovaná pred súdom aj sama potvrdila. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaná nerealizovala svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe a v jej doplnení zo dňa 21. 4. 2016. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanej poskytnutej sumy, t.j. 2.000,- eur. A keďže z tejto sumy už žalovaná časť vo výške 181,02 eur žalobcovi vrátila, ako dôvodnú súd žalobu uznal iba v rozsahu zaplatenia nevrátenej časti tejto sumy, t.j. v časti zaplatenia istiny 1.818,98 eur (2.000,- eur - 181,02 eur) a úroku z omeškania z tejto sumy.

Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (5. 11. 2012), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o výške, počte, termínoch

splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V úverovej zmluve sa takýto podrobný údaj nenachádza a pokiaľ takýto údaj poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie je tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané všeobecné obchodné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval vyššie uvedené údaje tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné obchodné podmienky či iné listiny. Koniec koncov, ani žiadna iná listina kde by takáto špecifikácia v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ prípadne bola obsiahnutá žalobcom predložená nebola, hoci žalobca v uznesení zo dňa 1. 12. 2015 bol poučený o povinnosti označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a že všetky dôkazy sa musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na neskôr predložené a označené dôkazy sa v zásade neprihliada. Ako už súd uviedol, podľa uvedeného zákonného ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ) v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej anuitnej splátky bez špecifikácie). V zmluve je tiež uvedené (článok 2 bod 2.1) že podrobné podmienky splácania úveru sú uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach. Ale ani vo všeobecných obchodných podmienkach nie je uvedené, aká časť splátky bude použitá na úhradu istiny, aká na úrok, či poplatky. Je tam len všeobecne uvedené (časť V. úvery pre obyvateľstvo) že anuitná splátka je rovnomerná splátka úveru zahŕňajúca splácanie príslušnej časti istiny i úroku mesačne vždy v termíne splatnosti uvedenom v zmluve a tiež že splácanie úveru je vykonávané formou anuitných splátok vo výške uvedenej v úverovej zmluve, pričom posledná splátka vo výške zostatku úveru s príslušenstvom musí byť vykonaná najneskôr do dňa splatnosti úveru.

Súd vychádzajúc z takéhoto obsahu zmluvy preto konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že uvedený záver plne podporuje aj doterajšia judikatúra. V tejto súvislosti preto súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 4. 2015 sp. zn. 11Co/127/2015, kde tento konštatoval, cit. „Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.“

Koniec koncov, uvedená argumentácia súdu už pre žalobcu nemôže byť nijako nová, či prekvapivá a musí mu byť známa, nakoľko už aj iné súdy vyhodnotili obdobné, žalobcom uzatvárané úverové zmluvy z dôvodu absencie práve zákonnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch ako bezúročné a bezpoplatkové. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 6. 2015 sp. zn. 6Co/345/2015, ktorý žalobcovi musí byť známy, keďže aj v uvedenej veci bol žalobcom, kde krajský súd tiež uviedol, že informácia podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch je významná pre spotrebiteľa najmä pre jeho možnosť zhodnotiť ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdiť, či požadovaný úrok za úver je preňho výhodný, prijateľný, resp. aby bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej za poskytnutý úver a keďže zmluva o úvere so žalobcom presnú výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.

Aj v tu súdnej veci je v zmluve len celková výška mesačnej splátky. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Ďalej je tam uvedený počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zo zmluvy ani všeobecných obchodných podmienok teda nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. Nemožno súhlasiť s názorom, že v prípade potreby uvádzať rozpis jednotlivých splátok priamo v zmluve by stratila význam amortizačná listina upravená v § 9 ods. 3 až 5 ZoSÚ. Povinnosť uvádzať priamo v zmluve to, aká časť splátky bude započítaná na istinu, úroky a poplatky, sa neprieči právu spotrebiteľa žiadať od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach či v inej samostatnej listine dodatočne poskytnutej dlžníkom. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanou riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarcu tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, a to pre absenciu náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona v zmluve.

Súd sa pri svojej činnosti v prípadoch zmlúv obdobných tej v tu posudzovanej veci často stretáva s argumentom, že k určeniu, že takáto zmluva je bezúročná a bez poplatku v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je potrebné naplniť kumulatívne obe tam uvedené podmienky a to že zmluva neobsahuje písomnú formu a zároveň neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Sú však nemá najmenšiu pochybnosť o tom, že vôľou zákonodarcu nebolo stanoviť tieto 2 podmienky kumulatívne ale alternatívne a že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru stačí absencia ktorejkoľvek z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Napriek vo všeobecnosti „kumulatívne“ významu spojky „a“ by sa v

podmienkach daného zákonného ustanovenia iný výklad priečil logike, lebo je ťažké predstaviť si reálny príklad, kedy by zmluva obsahovala všetky všeobecné náležitosti a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ a súčasne nemala písomnú formu. Pri takomto výklade by bolo postačujúce, ak by zmluva obsahovala len písomnú formu a nemusela by obsahovať žiadnu z obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ k tomu, aby bola nepostihnuteľná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda zakotvenie výpočtu obligatórnych náležitostí zmluvy do ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (za spojku „a“) by nedávalo žiaden logický význam. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že novelou ZoSÚ účinnou od 1. 1. 2013 (uskutočnenou zákonom č. 352/2012 Z.z.) boli tieto podmienky rozšírené a zakomponované do jednotlivých bodov (písm. a/ až d/), pričom dôvodová správa k tomuto zákonu v predmetnom bode znie: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

Logickým (ale s poukazom na dôvodovú správu k spomínanej novele aj teleologickým) výkladom tohto ustanovenia súd nemohol dôjsť i inému záveru ako takému, že pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatku postačuje to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ aj v prípade, že je zachovaná jej písomná forma.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že neuvedenie tak podstatnej náležitosti zmluvy ako je tomu v tu súdnej veci túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Nakoľko súd zmluvu o úvere, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovanej nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanej reálne poskytol. Žalobca predloženým výpisom z účtu preukázal, že žalovanej bola reálne na účet titulom úveru poskytnutá suma 2.000,- eur, čo potvrdila aj žalovaná. Žalovaná potvrdila aj tvrdenie žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy uhradila sumu spolu len 181,02 eur, ako to vyplýva aj zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu rozdielu vyplatennej sumy 2.000,- eur a uhradenej sumy 181,02 eur, teda na úhradu úverovej istiny vo výške 1.818,98 eur.

Žalobca listom z 23. 4. 2013 v súlade s cit. článkom 4 bod 4.2. úverovej zmluvy vo väzbe na článok V písm. I bod 1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok vyzval žalovanú na predčasné splatenie celého úveru, na základe čoho vznikla žalovanej povinnosť jednorázovo uhradiť žalobcovi celý dlh. Uvedený postup žalobcu bol po práve, nakoľko žalovaná bola v omeškaní so splácaním úveru, takýto postup bol účastníkmi dohodnutý a boli dodržané tiež podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Celá suma nevrátenej úverovej istiny teda je splatná, keďže žalovaná ju v zmysle uvedenej výzvy mala uhradiť najneskôr do 15. 5. 2013, navyše k zaplateniu celej tejto sumy bola opätovne vyzvaná jej doručenou žalobou a celý úver podľa zmluvy mal byť vrátený najneskôr do 20. 10. 2015 a tak o splatnosti nevrátenej úverovej istiny ku dňu vyhlásenia rozsudku nemôže byť pochyb. Preto súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 1.818,98 eur vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Žalobca v žalobe, po jej úprave zo dňa 21. 4. 2016 uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 8 % ročne s tým, že úrok z omeškania požaduje odo dňa 17. 5. 2013.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013). V danom prípade záväzkový vzťah účastníkov vznikol pred 1. 2. 2013, preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca predloženou výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 23. 4. 2013 adresovanou žalovanej, ktorá pred súdom jej prevzatie potvrdila, a v ktorej ju žalobca vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy v dôsledku omeškania s úhradou jej záväzkov najneskôr do 15. 5. 2013 preukázal, že žalovaná bola k vráteniu dlžnej sumy vyzvaná. Keďže v určenej lehote suma 1.818,98 eur na ktorú žalobcovi nárok vznikol zaplatená nebola, žalovaná dňa 17. 5. 2013, od ktorého žalobca požadoval úrok z omeškania už bola v omeškaní so zaplatením tejto sumy. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (8 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná dňa 17. 5. 2013 bola v omeškaní so zaplatením nevrátenej úverovej istiny 1.818,98 eur a jej omeškanie trvá, uložil jej súd spolu so sumou 1.818,98 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.818,98 eur od 17. 5. 2013 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaná nemohla dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej prisúdenú sumu 1.818,98 eur súd žalobu zamietol a priznať nemohol ani úrok z omeškania vo výške 3,70 eur požadovaný z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru, nakoľko vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru úrok z omeškania bol účtovaný z nesprávneho základu.

Súd, využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovanej s prihliadnutím na jej osobné, majetkové, rodinné pomery, výšku dlžnej sumy, ako aj skutočnosť, že žaloba bola dôvodná len v časti a tiež postoj žalovanej v priebehu konania, keď konania sa riadne zúčastnila, čo prispelo k nepredlžovaniu sporu, pričom uplatnený nárok nespóroila, platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majúci za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalšími zásadami vyjadrenými v § 1 O.s.p. pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane zročnosť celého plnenia. Súd vzal na zreteľ i porovnanie, aký dopad by malo nevyhovenie žiadosti o splátku vo výroku o splatnosti na žalovanú vzhľadom na jej pomery v porovnaní s dopadom vyhovenia tejto jej žiadosti na pomery žalobcu ako banky poskytujúcej úvery.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá a § 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, sčasti bolo konanie zastavené.

Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 1.818,98 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.818,98 eur od 17. 5. 2013 do zaplatenia v ktorej bolo žalobe vyhovené. Vo zvyšku úspech mala žalovaná, a to tak v tej časti v ktorej žaloba bola zamietnutá ako aj v časti, v ktorej konanie bolo zastavené (prvý výrok rozsudku), nakoľko k späťvzatiu žaloby v tejto časti a zastaveniu konania

nedošlo pre správane žalovanej po podaní žaloby, ale zavinením žalobcu, z procesného hľadiska preto v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. platí, že úspech aj v tejto časti mala žalovaná.

Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.), pričom za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky - úroky a úroky z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004).

Celkovo žalovaná suma s kapitalizovaným úrokom a úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 3.625,76 eur.

Prisúdená istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 2.249,15 eur.

Žalobca tak bol v konaní úspešný v rozsahu 62 %, žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 38 %.

Po odpočítaní úspechu žalovanej v rozsahu 38 % od úspechu žalobcu v rozsahu 62 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24 %.

Trovy konania žalobcu uznané súdom za dôvodné, účelné a preukázané pozostávajú z náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 114,- eur.

V prípade plného úspechu v spore by teda žalobcovi v zmysle hore uvedeného patrila náhrada trov konania vo výške 114,- eur. Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu v spore však žalobcovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. patrí len 24 % tejto sumy, teda 27,36 eur.

Trovy konania je žalovaná povinná zaplatiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom aj plnenie tejto povinnosti jej bolo v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. z dôvodov už uvedených povolené v splátkach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).